

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IX. Quomodo Barbari fiducia sumpta ex eo quod milites ab Imperatore defecissent, eosdem aggressi, à Germano superati sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

δποκαλασάνθετο χώρην. ταῦτα καὶ τὰ πολλὰ τῆς καλλιμένης ὁρακίνες, καὶ ὁ περίθετος οὐαρδός Φιφίον, καὶ σύμπαντα τὰ καλέμδρα Βρυσία, καὶ τὰ τοῖς πάντεσπλον σπινον τῆς θεολόγης, μόνης τῆς μέσης σοᾶς παραδόξως σωθείσης. ταπένθασι δὲ καὶ σύμπαντες. πύργοι τὸ πεδίον, τῆς λοιπῆς ὀικοδομίας αἰπαθεῖς μενάστες, τῷ ἐπάλξεων δίκαια. τέτων γένειοι λίθοις εὑρανταί μετερεύονται, καὶ ταῦτα κατεργάστησαν. ταῦτα καὶ τῶν δημοσίων βαλανείων ἑκάτερον, τὸ περὶ τὰς ὡραῖς διηρημένον. καὶ πῦρθος δὲ αἰσάθησιν πλώ, καὶ ὡς εἴκαζον εὐνοὶ περίβωτες μαρεμόροι, αἱμφίτας ἔξηκονται κατιστάσθαι σαλωτεν ὁ πόνος. Καὶ τοῦτον ὁ ιερός θεάτρεον πάστος ἐπιτίθεται, τὸ καταγωγίς σύμπαντος ταῦτα καὶ αὐτὸς κατέπιο, καὶ μιθενὸς τὸ παρεύπαν διασωθεῖται. οὐ μόνον τῶν αἱμφάντων ἐσώτων, οὐκοῦ φορεύονται εἰλέμενοι, διά τοῦ καλωδίου κατήγαγον, ἐπέρα σεισμού τόπον διορύξαντος, καὶ τῶν κινδύνων θεάτρηγαγον. καὶ ἔτερον δὲ γέγονε τῇ πόλει σωθῆντον, τὸ φιλανθρώπιθες Φειδῶν τὴν αἰπελὺθηξαντος, κλάδῳ τεσσικῇ ἐλέσθη τὸν αιμαρίαν σωφρονίσαντος. Θεοῖς γὰρ εμπειρημός γέγονε, τοσαύτης Φιλογος τὴν πόλιν αἰσχυλίστης, ἐκ τε τῶν ἐχαρεῶν, καὶ τῶν δημοσίων κατίδιωκον λύχνων, ὀπίσαντες τε, πνγέων τε ἄντες βαλανείων, καὶ ἔτερων σύνεταιμων. ἐλήφθησαν δὲ καὶ τῶν αἰξιολόγων πλεῖστον, μετ' ὧν καὶ αἰσέριος ἔργον τῶν σεισμῶν γέγονε. καὶ τὸ μὴ πάθος τῆς πόλεως, ζήμαστον ὁ βασιλεὺς παρεμυθήσατο.

D

Κεφ. θ.

Οἱ δὲ βαρβάροι θαῦρόντες τὴν τὴν στρατὸν καὶ τὸ βασιλιακὸν ἀποστέλλουσι, τέτοιοι προσβαλόντες ἵππον γερμανῶν ἕτεραν.

TΑῦτε τὸ σεαυτὸν τῶν αἰχνῶν ὁ βαρβάρος οὐκέτι θαύραγες Πτισραΐδοι, πειθομένες μηδένα Κράτος καλύπτειν τὸ βαρβάρων περιθνιαλα. Ταῦτα δέ τοις τοῖς αἱμφάντοις, καὶ τοῖς

A locum restitutum. Corruit præterea magna pars regionis quæ Ostracine dicitur: Plephium item cuius antea mentionem feci, & universa loca quæ vulgo Brysia appellantur: ædificia deniq; quæ erant circa venerabilem Ecclesiam Deiparae virginis, solâ mediâ porticu mirabili quodam modo conservatâ. Labefactata sunt etiam universæ turres quæ erant in Campo, reliquo ædificio præter pinnas murorum integro atque illæsto. Harum enim lapides aliquot in contrariam partem conversi, nec tamen prolapsi sunt. Multæ quoq; sacræ ædes, & ex publicis lavacris alterum, illud scilicet quod pro singulis anni tempestatibus divitium erat, eandem calamitatem sensere. Hominum verò multitudo innumerabilis eo terramoto oppressa est. Atq; ut nonnulli conjiciebant, argumento ducto ex annonâ publicâ, sexaginta circiter hominum millia cā clade perierunt. Episcopus verò præterspem omnem incolumis evasit, cùm domicilium in quo sedebat corruisset, nec ullus omnino servatus fuisset præter eos qui circa illum stabant. Qui quidem cùm alius terramoto locum subruisset, Episcopum humeris suis bajulantes, per funem demiserunt, atque ita ex periculo eripuerunt. Aliud præterea quidpiam civitatem servavit, cùm clementissimus Deus minas suas lenitate temperasset, & virgâ miserationis ac misericordia peccatum populi castigasset. Nullum enim exortum est incendium, quamvis ingens ignis copia passim in urbe esset, partim ex focis, partim ex publicis ac privatis lucernis, ex culinis item & fornacibus ac balneis, aliisq; innumeris locis. Plurimi porrò illustres viri eo terramoto oppressi sunt: inter quos fuit etiaco Asterius. Et hanc quidem urbis calamitatem solatus est Imperator, suppeditatis ex fisco pecunii.

C A P. IX.

Quomodo Barbari fiduciâ sumptuâ ex eo quod milites ab Imperatore defecissent, eosdem aggressi, à Germano superati sunt.

EXERCITUS verò semper in eadem defectione perseverabat: adeo ut Barbari cum copiis in Romanorum fines irrumperent, persuasum habentes, neminem ipsos prohibitum quo minus barbarico more graffarentur. Sed Germanus cum exercitu Romano ob-

LII ij

viam illis profectus, viatos sic ad inter-
nacionem cecidit, ut ne nuntius qui-
dem relictus sit, qui cladem Persis re-
nuntiaret.

A καλαχράτῳ νικίσας, διέφερεν, ὡς μη
ἀγέλιώτιον τῆς συμφορᾶς πέρσαι οὐ
λειφθῆναι.

CAP. X.

De Imperatoris in rebellis Clementia.

IMPERATOR verò exercitum qui-
dem pecuniis remuneratus est. Ger-
manum verò cum quibusdam aliis in-
de revocatum, in judicium deduxit.
Cumque omnes judicim sententiā ca-
pitali suppicio damnati essent, Imper-
ator tamen nullo incommodo affici
eos permisit: Immo honores ac præ-
mia eis largitus est. Dum hæc gerun-
tur, Abaras usque ad longum murum
semel atque iterum excursione facta,
Singidunum, Anchialum & universam
Achaiam, alias præterea urbes & ca-
stella expugnarunt atque in servitutem
redegerunt: igni, ferroq; cuncta va-
stantes; nullo resistente, eo quod max-
ima pars exercitus Romani in Oriente
esset. Imperator igitur Andream,
qui primus fuerat inter Imperiales la-
tellites, eò misit, persuasorum militi-
bus, ut priores præpositos ac reliquos
ductores, quos antea habebant, fulci-
perent.

B Πιεὶ τῆς Φραστοῦ εἰς τὸν δότος πάτερα: φιλαράτιον.
Α Μείζοιαι μὲν δὲ βασιλεῖς τὸν σράδιον
χείρας ἀναγαγαγὸν ἐγερμανὸν
ἐτέργε, ἐς κρήπιρον καλέι. καὶ πάντες μετα-
νάται κατεύποιδησαν. καὶ μηδέποτε αἷχρο-
τι παθεῖν, αἷλλα καὶ γέρων ἔξιστε. τέτοιο
ῳδὲ χωρέντων, Θ ἀβαρες δίς μέχεται
λαμένες μαρτρεῖς τείχες διελάσαις, οὐ-
δόνα αὔγχιαλόν τε, καὶ τὴν ἑλλάδα πᾶσαν
καὶ ἑτέρας πόλεστε καὶ Φρέρια οὔσεποντα
σαν εἰς ἕνδοσποδίσαντε, απολύτες απο-
ταῖαι. Καὶ πυρπολεῦντες, τῷ πολλῷ σράδιο-
των κατὰ τὴν ἔωαν σύδιατεστέονταν. τερπ-
τέ γε βασιλεὺς αὐθόρεαν, τῷ βασιλεῖ
καταστιῶν πεῖστον θρόμενον, πέισοιτο
σράδιον, οὐδὲ τοφέρες λοχαγός τε καὶ λοπός
ἐσδέξαται.

CAP. XI.

*Quomodo Gregorius Antiochenensis Episcopus
ad pacando milites directus est.*

SED cùm milites id mandatum ne-
audire quidem sustinuissent, totius
negotii cura in Gregorium transfer-
tur, non solum eò quod ad res maxi-
mas perficiendas erat aptissimus, ve-
rum etiam eo quod summus ei honor
ab exercitu, & quidem iure merito de-
ferebatur. Multos enim milites pecu-
niis donaverat. Aliis vestem ac ciba-
ria aliasque res subministraverat, tunc
cum delectu habito in matriculam ad-
scripti per ipsius agro transirent. Mis-
sis igitur quaquaversum nuntiis, prin-
cipales milites evocavit ad locum qui
Litarba dicitur, trecentis stadiis di-
stantis ab urbe Antiochia. Ad quos ipse
cùm venisset, tametsi in lecto decum-
beret, ejusmodi verba fecit.

C Ως γεργόντες οἱ βιαπόλεις, εἰς μαλαχάδηστον
φράτιον.

D ΟΝ μηδὲ μέχεις ὥτων τασματιῶν
τὸ κέλαθυμα, ἐς γρηγόριον τὸ πεῖστον
μα μελακουδάζει), καὶ μονον στι τὰ μέγιστα
ἐργάζεσθ διός τε καθεστήκει, αἷλλα στι κυπό-
λιον αὐφλετημένη αἴτη τὸ σράδιομα. Τῇ
μηδὲ χείρας δεξιῶντιν τοῖς αἵτης τοῖς
τοῖς, καὶ μέωντι, βρωμοῖς τε καὶ ἐτέροις, στι σρά-
διογνηθέντες ἐπι καταλόγῳ διαίτη παρί-
σαν. αἰγέρει τοίνυν οὖν ἐς πεῖστα τὸ σράδιον
τελεῖταις, αὐγέλια φόρες ἐκαταχέ πιμ-
ψας, εἰς λιάρεοις τῷ χωρίῳ, διεσῶτιθετό-
λεως αἵμοι οὖν τειακοσίας σαδίας. ταῦ-
τας αἵμοι θρόμενοι, καὶ ταῦτα κλινοπετή-
ται ἀρχαν, ἐλεῖτε τοιάδε.